

JEGYZŐKÖNYV

Készült: Zebegény Német Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testületének 2022. június 24. napján megtartott közmeghallgatásán a Zebegény Község Önkormányzat étkezőjében (2627 Zebegény, Petőfi tér 6.).

Jelen vannak: Faludi Károly elnök
Hegedűsné Bertényi Renáta elnökhelyettes

Faludiné Kmetty Éva képviselő

Bahil Emilné dr. jegyző

Lakosság részéről: 4 fő

Faludi Károly elnök: Köszöntöm kedves vendégeket, akik eljöttek a mai napi falugyűlésünkre, amely egy közmeghallgatással lesz egybekötve. Igazság szerint az lenne a mai napnak a célja abban a helyzetben, amiben jelenleg a faluban, hát egy kicsit a jó hírekről is, meg arról is, hogy vannak örömök, és azért valamilyen úton-módon ki kellene vergődnünk abból a helyzetből, ami most van. És én úgy gondolom, hogy párbeszéddel, közös célokkal, közös munkával tudnánk csak elérni azt, ami a Német Nemzetiségi Önkormányzatnak a legnagyobb küldetése, a múltunknak a megőrzése. Ennek ugye az egyik lényege az, hogy akik itt élnek helyben, jól érezzék magukat, akik ide jönnek, ide látogatnak, azok jól érezzék magukat. És hát ugye ebben tevékenyen részt vegyen mindenki, akár sváb származású, akár nem sváb származású. Tehát én ezért szántam ezt a mait, én gondoltam, hogy talán egy kicsit többen leszünk, de majd esetleg valamilyen úton-módon a jegyzőkönyvekből fognak tudni értesülni azok is róla, akik esetleg későbbiekben szeretnének információt kapni?

Megállapítom, hogy a képviselő-testület 3 fővel határozatképes. A jegyzőkönyv hitelesítésére Hegedűsné Bertényi Renátát kérem fel. Javaslatot teszek a napirendi pontokra:

Napirendi pontokra javaslat:

1. Beszámoló az önkormányzat 2021. évi munkájáról
2. Az önkormányzat 2022. évi tervei
3. Közmeghallgatás

Zebegény Német Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete **3 igen, 0 nem szavazattal és 0 tartózkodással** az alábbi napirendi pontokat fogadta el:

Napirendi pontok:

1. Beszámoló az önkormányzat 2021. évi munkájáról
2. Az önkormányzat 2022. évi tervei
3. Közmeghallgatás

Napirendi pontok tárgyalása:

1. Beszámoló az önkormányzat 2021. évi munkájáról

Faludi Károly elnök: A képviselő-testületünk összetétele megváltozott. Sajnos azt kell, hogy mondjam, hogy nem nagy örömeinkre. Én úgy gondolom, hogy az a helyzet, ami a faluban most kialakult ez a gyűlölet, ez az irigység, ami gyakorlatilag beteggé tette ezt a falut, és a párbeszéd hiánya vezetett oda, hogy a Himmer Istvánné elnökhelyettes, Marika ebből a pozícióból lemondott. És hát én a mai napig mondom, hogy öneki nem szabadott volna megengedni, hogy ebben nyilatkozzon, hisz bármelyik

képviselő, akik ott ülnek bent, mindegyik meg tudta volna oldani a farsangfarki rendezvényt. Egy az igazság, hogy az egyik fele az egyiknek szimpatikus, a másik fele a másiknak. Én szerintem, ha van egy egyeztetés, akkor meg lehetett volna oldani úgy, hogy van a falunak kulturális felelőse, van szülői munkaközösség, vannak képviselőtársak, vannak hagyományőrök, tehát meg lehetett volna ezt oldani, és én szerintem nem szabadott volna eljutni oda, hogy a Marika ezt a beszédet egy nappal a rendezvény előtt elmondja, el kellett volna neki mondani, hogy ez Marika, ez veszélyes lesz. És ebben a helyzetben, ami most itt a faluban uralkodik, ezt inkább nem mondja el. Elmondta, és gyakorlatilag ebből adódott ez a probléma, hogy megsértődött és lemondott, amit rendkívül sajnálok, hisz két éven keresztül rengeteget dolgozott, mindig lehetett rá számítani, sőt azt el kell, hogy mondjam, hogy hát igazából mindent tud a régi dolgokból. És hát pedagógus, úgyhogy nagyon sajnálom, és ezúton is mondok még egyszer köszönetet neki, és így visszavárjuk őt. Hát reméljük, hogy az idő begyógyítja a sebeket, valahogy rendeződnek majd a falu dolgok is, és talán újra láthatjuk a társaságunkban. Így a képviselő-testületünknek az összetétele megváltozott, elnökhelyettese Hegedűsné Bertényi Renáta lett, a képviselőtársam pedig a feleségem, Faludiné Kmetty Éva. Itt azért ez el kell, hogy mondjam, itt az itt ülőknek is, meg a jegyzőkönyvbe is bekerült, hogy azért ez egy nagyon érdekes felállás, de hozzá kell, hogy tegyem, hogy nincs más választása a falunak, mert nincs több jelentkező, illetve aki lett volna, nem vállalta el. Én azért szeretném ezt elmondani, hogy nehogy valaki majd ezzel kezdjen a Facebookon meg itt-ott-amott, mert ha van rá egy új javaslat, egy jobb felépítést illetően azonnal szóljon, én nagyon szívesen segítek neki, és átadom a feladatokat. De nem szeretném, ha ez a piszkálódás oka lenne. Ennek a képviselő-testületnek minimum kettő személynek kell lennie.

Én még egyszer nagyon sok sikert kívánok nekik, és én bízom benne, hogy azt a pénzt, amit a falu javára meg tudtunk szerezni, ami idáig, tavalyi évig volt 25 milliónál, ha ezt az évi négyet hozzáteszem, akkor már lassan 30 milliónál vagyunk. És azért ezt a pénzt mi teljes egészében a falura fordítottuk, és mindig úgy igyekeztünk, hogy olyanok, amik megmaradnak, amit tovább lehet adni, de erről majd a beszámolónkban fogok említést tenni. És ha már itt tartunk ezeknél a személyi kérdéseknél, akkor én azt is fel szeretném vetni, hogy hát én négy hónapig Ausztriában dolgozom télen, ez most már a harmadik ilyen szezon, és valamikor húsvétra érkezem haza. Viszont amikor hazajöttem, még meglepetéssel hallottam, hogy ami itt a faluban uralkodik, abban a helyzetben a négy képviselő mögött állok. Hát én most szeretném ezt itt tisztázni úgy, hogy ez itt jegyzőkönyvbe is kerüljön. Én nem mögöttük állok, hanem előttük és három éve. Én ezeket a problémákat, amik most fölléptek, én ezt akkor szóban is jeleztem. Polgármester asszonynak jeleztem a képviselő-testületnek. Azt is elmondtam, ha nem lesznek intézkedések, leírom, le is írtam a Zeb-Zabba. Sajnos, mindenféle eredmény nélkül, és mindenféle támogatás nélkül senki nem vette észre, hogy itt azért gyorsítani kéne a helyzetet, mert komoly bajok vannak. Hát most elérkezett az az idő, amikor szinte azok a lépések jönnek be, amiket én akkor javasoltam. Tehát ezt nagyon szeretném, ha ez tisztázva lenne, mert én akkor itthon se voltam, amikor ezek a dolgok történtek, az nem azt jelenti, hogy nem voltam képen, mert telefonon folyamatosan tartottuk a kapcsolatot, és december közepén mi a Marikával és a Renivel leültünk, és a január-februári március hónapot szinte hétről hétre lebontva megcsináltuk, és a pénzeket mindent elosztottuk.

Amikor az ember folyamatosan falba ütközik, soha nem találja meg magát, én belefáradtam, megmondom őszintén. Sajnos becsapva érzem magam, mint elnök, becsapva érzem magam, mint vállalkozó, becsapva érzem magam, mint választó, és amikor becsapták a gyerekeimet, akkor azt mondtam, hogy nincs tovább. És akkor úgy döntöttem, hogy az egészségem többet ér, és elvállaltam azt a munkát kint. Egyébként az idegenforgalomban dolgozunk kint, és ilyen síliftkezeléssel foglalkozunk. Három gyerekkori álmom valósult meg, és mindenkinek mondom, meg ott is mondják, hogy hatalmas, és nem mindenki merne belekezdeni egy ilyen dologba. Én nem mondom, hogy könnyű távol lenni a családtól, és ezt végigcsinálni. Hát az a nagy szerencse, hogy nekem is van három nagy betegsége, a sí, a hó, meg a hegy, és így kibírom, és nagyon nagy örömmel csinálom. Úgyhogy ennyi lenne a bevezető részében, és ezt kérem, hogy ha mennek a hírek, akkor ezt, vagy ha tájékoztatást adnak egymásnak az emberek, akkor ezt így mondják el. És én még nagyon kérek mindenkit, hogy mielőtt véleményt alkot valaki valakiról, azért mind a két oldalt meg kéne hallgatni, még mielőtt az egyik oldalról csak ugye megy a téves információt. Hát én ennyit szerettem volna mondani az első részében, és én úgy gondolom, hogy ha evvel kapcsolatosan lesz valakinek bárminemű kérdése, akkor azt meg nyugodtan tegye fel. Most röviden azért beszámolnék arról, hogy ebben a nehéz helyzetben, ami igazából uralkodik a falunkban, annak ellenére igyekeztünk a munkánkat folyamatosan végezni, és mindig szem előtt

tartottuk az iskolát, az óvodát, az egyházat, a hittantábort, és egyáltalán azokat a közösségi megmozdulásokat, ami a falu számára nagyon fontos lenne. Így 2021-ben például az iskolát támogattuk 200 ezer forinttal, amin hagyományörző ruhát vettünk a gyerekeknek, és a gyerekek ebben léptek fel, már a Málenkij robot megemlékezésén is, a táncműsorokat adták le. El is döntöttük, hogyha ez folyamatosan megy, akkor további kiegészítőket fogunk venni nekik, és hát mindenféleképpen támogatni fogjuk őket. Aztán természetesen lezajlott ugyanígy a Málenkij robot túra, amit támogattunk. A málenkij robot megemlékezéseket ugyanígy támogatta. Sajnos a járvány elvitte a farsangfarkát, a batyubált, de a hagyományörzők révén a tojásfa, a májusfa, az ott díszelgett a főtéren. Viszont az iskolát hiába támogatjuk folyamatosan, ha azért a tankerület részéről, hát azért úgymond elcsatolási támadások érintik az iskolánkat, ami azt jelenti, hogy már kétszer el akarták venni itt a művészeti oktatást, és hát a Német Nemzetiségi Önkormányzat ezt megvétőzta, hogy ez része a zenei képzés a hagyományörzésnek, és ezt nem támogatjuk. Tehát ezek már jelek arra vonatkozólag, hogy valamiféle átszerveződés készülhet vagy készülne.

Én az iskolát tartom az egyik legfontosabb közösségmegtartó központnak. Azt mindenáron meg kell őriznie a falunak, mert ha az elvész, abban a pillanatban vége a falu önállóságának. Én azt szoktam mondani mindig, hogy egy faluban öt alapvető dolognak kell meglenni, legyen pap, legyen orvos, legyen iskola, legyen ellátás, tehát a boltok, és legyen szórakozási lehetőség. Ebben benne van a vendéglőtől kezdve a fesztiválozások élménye. És ha most ezt végignézzük ezt az ötöt, akkor komolyan látni, hogy dadogás van, mert ugye nincs már saját papunk, nem is biztos, hogy lesz. Aztán megint más kérdés, hogy akárhány pap volt itt, egy se volt jó, aztán van egy orvosunk, nagyon erős és nagyon szeretjük őt, de nem itt lakik. Az iskolánál ugye, hát ott is. Mi 2002-ben megálmodtunk, és meg is csináltuk a német nemzetiségi iskolát. Utána föl lett véve egy igazgatónő, akinél ez az egész elúszott, annyi, hogy nincs német nemzetiségi. Volt egy olyan kórusunk, ami országos hírvő volt. Hadd ne mondjam, hogy a német gálán a német konzul előtt a zebegényi kórus énekelte a himnuszt, tévé előtt ötmillió ember látta. Hát ez a kórus sincs már meg. Tehát az iskola ma nagyon komoly nehézségekkel küzd, mert ugye mindenki tudja a pedagógus bérkérdést. Mindenki tudja, hogy abból a bérből nem lehet lakást bérelni, meg még meg is élni. Nagyon nagy nehézségek vannak a tanárok utánpótlásával, és én úgy gondolom, hogy mindenféleképpen meg kell oldani, hogy pedagógus lakások legyenek, amibe ugye fiatalokat ide lehetne hozni, hogy az iskolai képzésünk biztosítva legyen. De ugyanígy fontosnak tartanám azt is, hogy a német nemzetiségűvé vissza kéne tenni, mert ha ez az iskola csak 9 fős lesz, akkor is meg fog maradni, mert nemzetiségi iskolát nem lehet bezárni, és annak olyan támogatottsága van. Azt is el kell, hogy mondjam, hogy ezeknek a száma az elmúlt öt évben megnyolcszorozódott. Magyarországon van háromezer önkormányzat. Ha jól tudom, nyolcszáz az, amelyik ilyen kisebb, ilyen 1000-1500 fő körüliek mind veszélyben vannak, Zebegény is. Tehát ezek nem olyan kérdések, ami mellett ilyen politikai, hatalmi, harci csatározásba belemélyülünk, és közben elengedjük a legfontosabb dolgot. Aztán nem beszélve arról, ami nagyon veszélyes még, hogy ugye a szülők elviszik a gyerekeket. És utána az egyik elviszi Vácrá, akkor a másik is viszi, mert ott jobb, meg itt nem ilyenek a tanárok, és ez a legéletveszélyesebb. És erre szoktam mindig mondani, hogy meg kell nézni a Zárójelentés című filmet, amiben az énektanárnőre ráfogták, hogy szerelmi viszonya van az orvossal, és a szülők nem engedték a gyerekeket az énekkarba. Ennek az énektanárnak a legnagyobb kihívás, meg az életnek a mindene volt, az énekkar, meg a gyerekek. És ezt elvették tőle egész addig, amíg öngyilkosságba nem kergették. Na de ez csak egy kitérő. Az iskolára mindenféleképpen, és ezért mi nagyon fókuszálunk is erre, mint a német nemzetiségi önkormányzat, és ehhez ugye minden támogatást meg fogunk adni. Ugyanígy az óvodai színvonalas oktatás érdekében laptopot vettünk, 50.880 forint értékben, iskolának projektort tartót. Aztán az elmúlt évben pályázatot is adtunk be úti keresztek felújítására, az akkor sajnos nem nyert, de majd a végén mondom a jó hírt is. Részt vettünk a Trianoni megemlékezésén, amit minden évben támogatunk. Aztán 150 ezer forinttal segítette a Német Nemzetiségi Önkormányzatot az Újvölgyi kápolna felújítását. Cserébe a gyerekek a hittantábor idején német verseket, meg énekeket tanultak. A kórus a megtanult német énekeket, és azt bemutatta például a főtéren Adventkor, illetve az adventi ünnepek alkalmával. Aztán támogattuk pluszban a hittantábort, 50.326 forinttal. Azért tudni kell, 84 gyerek vett részt, amiből 36 zebegényi volt.

Nagy eredmények voltak a tavalyi évben, az, hogy több mint féléves előkészítő munka után elkészültek az úti táblák. Ezt biztos látja mindenki a falu elején, és aztán a templomkép is rajta, amit én Ausztriából koppintottam le a szentmise rend, és ugye az, hogy magyarul és németül. Hát én úgy gondolom, hogy ebben az országban a körülmentek nem fogják túl sok helyen látni ezt a megoldást. Ez 320 ezer forintba

került, de itt rengeteg társadalmi munkát kaptam. Csóka Árpádnak köszönöm, Hopp Istvánnak köszönöm, Hutter Jánosnak, Kósa Jánosnak, Csóka Beának, aki itt a fotók tervezésében vett részt. Aztán megjelent a Mi Svábok könyve. Ezt a könyvet igazából a hagyományörzők és jómagam hoztuk össze ezt az egész szöveget, a képanyagot.

Ez elkészült egészen mondjuk Győrtől egész Bajáig, az összes sváb településnek, meg a baranyai sváboknak az élete négy-öt oldalon lett bemutatva, és hát ebből vettünk húsz könyvet. A könyvtárnak, iskolának, önkormányzatnak, tehát mindenkinek adtunk belőle egyet, hogy ezzel is egy kicsikét a múltunk megőrzését tudjuk biztosítani. Aztán október 30-án elkészült a következő kereszt a Kálvária dombon. Ez most már a harmadik kereszt, amit a Német Nemzetiségi Önkormányzat teljesen felújított, és a negyedik kereszt, ami már magyar-német nyelvű idézet van, és ezt úgy gondoljuk, hogy ezek azért hosszú távon meg fognak maradni, és ezek mind arra fognak emlékeztetni, hogy itt ezt a faluban, amikor a svábok hozták össze, svábok éltek itt, svábok tették gazdaggá, amit ma ugye az itt élők használnak. Itt is nagyon sok segítséget kaptam, Hopp Istvántól, Hoffmann Bt.-től, Dániel Jánostól, segített a fuvarozásban, Szalkai Gabriellától, Forgács Hajnalkától, akit tényleg azt tudom mondani, hogy egy nagyon profi németes, és ezeket az irodalmi dolgokat is nagyon-nagyon tudja, és önzetlenül segít mindig, úgyhogy ezt köszönjük szépen.

Leadtunk egy pályázatot, amin nyertünk 1.361.000 forintot. Ez most már ősszel sikerrel járt, ebből az Újvölgybe, ahol még nincsen kereszt, oda szeretnénk egyet tenni, aztán a Diófa Vendéglőnél, ami van, azt teljesen szeretnénk felújítani. Esetleg, ha megtaláljuk a régi idézetet, akkor azt visszavésszük bele, és a temetőbe egy Madonna kerülne. Az év utolsó napjaiban a barkács nap a járvány miatt elmaradt, és akkor itt volt a forralt bor főző verseny, amire azt kell, hogy mondjam, hogy szintén 85 ezer forintot adott a Német Nemzetiségi Önkormányzat. Ez gyakorlatilag nagyon nagy siker volt. 160 ezer forint adományt gyűjtöttünk össze, amit átadtunk a Karitásznak és a Karitás pedig a rászorultaknak karácsony alkalmával kiosztott. Hát ott lehetett látni, hogy nagy szükség van a rendezvényekre, igénylik az emberek, szeretnek elmenni és jól is érzik magukat. Úgyhogy ezt a fajta dolgot, ezt vissza kell hozni, mert én úgy látom, hogy ebben megint egy picit elmaradtunk, hiszen itt Szobon nagy sikerrel ment az Ipoly Feszt, most nagy sikerrel megy majd Nagymaroson V4 Feszt. Sehova nem tartozunk, tehát itt valami úton-módon el kell lépnünk, és azért magunkra kell hívni a figyelmet, mert azért itt igazán nagyhírű rendezvények voltak. A Gözgomóc, a Tökfesztivál, az Operett gálák, a Virágos Magyarország, az európai versenyt. Ezt nem szabad volna ennyire elengedni, tehát ezeket csak akkor lehet megcsinálni, ha összefogás van. Ehhez kell egy nagyon erős önkormányzat, aki segíti ezt a dolgot, és nem úgy segíti, hogy anyagilag, hanem az induláshoz egy fedezetet vállal, és ezeket a rendezvényeket nyereségesen ki lehet hozni, és természetesen utána vissza is kapni.

És akkor még annyit, hogy év végére láttuk a pénzügyi helyzetünket. Itt az iskolában kértek, és 200 ezer forintért vettünk egy projektor tartót. Tehát ez volt a 2021. Én úgy gondolom, hogy azzal a kis költségvetéssel, azzal a lehetőséggel, amink van, úgy gondolom, jól gazdálkodtunk, és hogy elég sikeres dolgokat tettünk, és igyekeztünk mindenhova egy picit nyújtani, mert ugye ma a legkevesebb mindig a pénzből van, és hát ugye sokszor egy okos jó rendezvénynek néhány ezer forint a kulcsa, hogy az sikerüljön.

2. Az önkormányzat 2022. évi tervei

Faludi Károly elnök: Rátérnék a 2022-re. 2022-re, azt kell, hogy mondjam, hogy a 2021-ből mi 972 ezer forintot át is tudtunk vinni, mert igazából úgy döntöttünk, hogy majd ebben az évben azokhoz a beruházásokhoz, azokhoz jobban fog kelleni, minthogy azt most elaprózzuk, és olyan dolgokat hozunk, ami nem értékálló. Megkaptuk az I. negyedévi támogatást, akár feladatalapú, akár működési, mi 520 ezret kapunk feladatalapúra és 428 ezret működésre. Ha a második félévben is ugyanezt megkapjuk, akkor a pályázati 1.361.000 forinttal, 4 millió 230 ezer forinttal gazdálkodik 2022-ben a Német Nemzetiségi Önkormányzat. Hát, akkor gyorsan elmondanám, hogy ebből az első félévben mit költöttünk el. Ugye, a Málenkij robot megemlékezés, aztán a túra, akkor az ÉMNÖSZ tagdíj, amit fizetni kell, a farsang farkát 9.500 forinttal a hagyományörző napot az iskolában 18 ezerrel. Aztán itt volt a gyermeknap rendezvény. Hát itt külön köszönjük az Pálos Editkének, a Demény Istvánnak a közreműködését, és látjuk, hogy 40 ezer forintból micsoda csodálatos dolgot lehetett összehozni kint a futballpályán, és ott minden szülő hálás volt. Minden szülő szemében az örömet láttam meg a

gyerekekébe. Nagyon jól sikerült. Aztán ugye támogattuk az óvodai ballagást, az iskolai ballagást. Itt elsősorban a legjobban németül beszélő gyerekek kaptak könyvjutalmat, az óvodai ballagók pedig iskolai csomagot 34 ezer forintba, ott a gyerekek 28 ezer forint értékben kaptak könyvjutalmat a német nyelvtudásuk elismeréseként. Aztán a Trianoni emléknap jött, amit 50 ezer forinttal támogattunk. Hát, épp azért én úgy gondolom, hogy több egyeztetésre lenne szükség, mert hát nagyon csekély volt a résztvevők száma. Én úgy gondolom, hogy ezt is kicsit később lett megszervezve. Nem lett leegyeztetve az egyházzal.

Mi annak idején, amikor ezt elkezdtek, januárban kezdték el szervezni ahhoz, hogy a zenekartól kezdve mindenki ott legyen. Én biztos vagyok benne, hogy olyan nagy léptékűt már nagyon nehéz lesz összehozni, de egy biztos, hogy több szervezéssel jobban meg lehet oldani. Aztán iskolának spirálozót vettünk 18.980 forintért. Ez is az oktatás fejlesztéshez. Iskolai kirándulást támogattunk, 20.940 forintért. Itt voltak, meglátogattak a keresztlaki igazgató, egy kerékpártúrán voltak, és ott egy néhány szót tudtunk váltani velünk. Megajándékoztuk egymást, adtunk nekik zebegényi poharakat, hát ez 7.200 forint volt. És jelenleg fut a hittan tábor, ahol az zebegényi gyerekek ott vannak és ezt 100 ezer forinttal támogattuk. Így az első félévre elköltöttünk 468 ezer forintot.

Amiben már nagyobb dolgok lennének, meg ahova már a segítség fog kelleni, mert azt már nagyon nehéz telefonon, meg íróasztal mögül intézni, ahol már nagyon sok szorgalmas kéz kell. Hát ugye a pályázatunk, ami itt van, 1.361.000 forint, én úgy tudom, hogy decemberig 31-ig kell elköltenünk, megcsinálnunk. Szeretném, hogy minél előbb sikerüljön. Ugye az Újvölgyi kereszt, a Hirling kereszt és a temetőben a Madonna. Hát most már ott tartunk, hogy az Újvölgyi kereszt, a legnehezebb dolog a fa, de sikerült megszerezni, egy 20x20-as vörösfenyő lesz, és hát arra is, meg kell rendelni a kórpuszt, a szöveget, és akkor az megoldódna. Talán a jövő héten már jönne a csiszolók, hogy esetleg, hát én úgy kértem őket, hogy augusztusig azért ezt valahogy tudjuk be, hogy meglegyen. Árat is fognak mondani, igazság az, hogy az az ár, amit tavaly mondtak, azt már mindenki nyugodtan elfelejtheti, mert az már nem igaz. Akkor 400 ezret mondtak, most nem tudom, hogy mennyi lesz. De van tartalékunk, úgyhogy mindenféleképpen meg fogjuk tudni oldani. A második félévben, ugye augusztus, szeptember, október, november, december.

Zebegényiek napja. Ezt szeretnénk egy 50 ezer forinttal, akár egy zenekar meghívásával megtámogatni. Szilvalekvár főzés. Megint a közösségnek a dolga, hogy eljön-e, megfőzi, megcsinálja. A Tökfesztyivált, ha lenne, vagy valamiféle kisebb valami rendezvény, azt is megtámogatnánk 100 ezer forinttal. Az iskolai családi nap, az óvodai családi nap, 50-50 ezer forint. Nagyon szerettem volna, ha az igazgatónő is, meg az óvónő is itt lenne. Nagyon szeretném őket kérni, hogy azokat a rendezvényeket ne hétköznapi csütörtökre, hanem legalább egyet tegyenek hétvégére, hogy a szülők, a nagyszülők, a rokonok, a családok lássák a gyerekeket. Föllépnek, bemutatják a tudásukat, amikor ott egy kávé mellett elbeszélgethetnek, és talán akkor a gyűlölködés is egy kicsikét visszaáll, ha egymással két jó szót váltanak, ha látják a gyerekeket közösen fellépni, és talán akkor egy kicsikét jobban megbékélne a falu. Ebben nagyon nagy segítséget várok tőlük. Aztán novemberben szeretnénk a Karitásznak a programját megvalósítani. Ez a koszorúkötés lenne, 40 ezer forinttal támogatnánk. A gyerekekkel közösen karácsonyi zene mellett, mézeskalács sütéssel egybekötve. Szeretnénk megtartani a forralt bor főzőversenyt ugyanilyen karitatív céllal, de most már 85 ezer helyett 100 ezer forinttal még színvonalasabb legyen, vagy esetleg egy nagyobb műsor legyen jobb díjakkal.

És hát az adventi gyerekeket, akik fellépnek adventenként, hogy sütemény, tea, üdítő legyen, ezt egy 20 ezer forinttal meg fogja támogatni a Német Nemzetiségi Önkormányzat. Körülbelül ez lenne az, amik a kisebb léptékű programok lennének. És hát ugye ezt kellene megvalósítanunk.

Hát, amik a nagy tervek, tehát ugye az első ilyen dolog, hogy most ígéretet kaptunk arra, hogy az Eszermizsom helyén sváb parkot lehetne létrehozni. Ez azt jelentené, hogy ennek a sváb parknak a küldetése semmi nem változna meg, ugyanúgy a falu lenne a part, tehát annyi, hogy be lenne rendezve olyan tárgyakkal, meg olyan zászlókkal, meg egyéb dolgokkal, ami arra utal, hogy ez a falu egy német nemzetiségi falu. Ide lenne téve egy mesterségek fája. Ezen a mesterségek fáján 14 mesterséget gyűjtöttünk össze, ami 1945-ig ebben a faluban működött és ment, azoknak az erre utaló fotói lennének, és németül és magyarul rá lenne írva a mesterség neve. Lenne egy térkép, ami Unból, ahogy hajókkal lejöttünk, annak az útvonalát mutatná be, és hogy kerültek ide a svábok Zebegénybe? Hát körülbelül ezt látom ebben az évben megvalósíthatónak, aztán egy kicsit parkosítani, egy kicsit ugye otthonossá tenni. És ami a küldetés lenne, amiről előbb is beszéltünk, hogy itt ilyen hagyományörző délutánokat rendezni, aminek a lényege az volna, hogy akik ideköltöztek, idejöttek, azoknak megmutatnánk azokat az ételeket,

ételkülönlegességeket, amiket a svábok főztek tavasszal, ősszel, nyáron, tehát amik az aktualitások voltak, de természetesen mi is hajlandók vagyunk megismerni akár egy erdélyit, akár egy szlovák, akár szerb. Teljesen mindegy, hogy milyen köntöst adunk nekik. Vannak sátrai, vannak üstjeink, az ideérkező turistákat megkínálhatjuk, amiből aztán bevételt tudnánk esetleg produkálni, amit aztán fel tudnánk használni rendezvényekre. Egy nagyon ígéretes valami kapcsolat tényleg kialakul, és zenei programot is lehetne néhány alkalommal ott biztosítani. És azt szeretnénk, hogyha egy olyan rendezett valami alakulna ott ki, ami utal arra, hogy aki ideérkezik, az egy sváb faluba jön. Az már biztos, hogy itt a faluban már, akik idetelepültek, idejöttek, tehát azok lesznek többségben, és ugye a sváb hagyományokat meg tudjuk mutatni, ha netalántán lesz egyszer szerencsénk, akkor egy tájház, amibe be tudjuk mutatni, hogy hogyan élt egy sváb család, de én szerintem ettől messzebb már nagyon nem lehet nőni. Én Ausztriában is látom ugyanezt a helyzetet, csak hogy ott ugyanebből a faluból, ahol 1200 ember él ugyanilyen zárt völgyben, hollandok, angolok tele, mindenféle tulajdonosa, de a hagyományörzés az ottani területé. Ott abba aztán egy holland sem tud beleszólni, hogy ott milyen műsor van. Fölveszik a ringlit, fölveszik a bőrnadrágot, és megy a fűvőszene, és jól tudják magukat érezni az emberek. Mindamelllett, hogy nagyon széles és nagyon tág az ott élő lakosoknak a nemzetisége. Úgyhogy én körülbelül ezt tudnám elképzelni ezzel a sváb parkkal. Na, de ehhez kell, aki majd ugye segít megcsinálni. Aztán utána jön a gondozó. Ugye az nem azt jelenti, hogy megcsináltuk, amikor locsolni kell, meg füvet kell nyírni, meg rendben kell tartani. Tehát ennek akkor fog működni, ha ez lesz gazdája. És ebben tényleg nagyon-nagyon komolyan gondolom, hogy akár sváb lakos, akár nem sváb lakos, aki itt lakik, és ennek a falunak használja az útjait, hídjait, játszótereit. Ennek a falunak az adóbevételeiből jut ő is előnyökhöz, az igenis tegye magát hozzá ahhoz, hogy ezek a megmozdulások működjenek. Ők nemcsak ide jöttek lakni, hanem nemcsak ide jöttek pihenni, hanem azért jöttek ide, hogy részt vegyenek a falunak ebben a munkájában. Tehát ez egy nagyon nagy falat lenne. Ugye, ahogy mondtam, a templom ismertetőtábla, 1,5 x 0,6 centi német-magyar nyelven, az egész templomtörténet leírva, kitéve az ideérkező turisták tájékoztatására. Ugye akkor lenne ez a sváb park. És hát elkészült a fordítás, a Mi Svábok könyv meg fog jelenni németül is. Amiből húsz példányt fogunk megrendelni. Igazából megspóroltuk a fordítást, és hát ez egy 300 ezer forintos attrakció, mert azért 15 ezer forint, ugye 12 ezer forintról egy év alatt azért a könyvek árai felmentek, de viszont Zebegényi borítása lesz. Tehát el tudjuk érni azt, hogy Zebegényből kiválasztott fotók kerüljenek a könyv címlapjára. Aztán még egy adósságunk van a temetőben, a sírköveket kellene rendeznünk, ott el kéne kezdeni, hogy azokat a régi sírköveket, amik német nyelvű feliratúak, azokat leltárba venni, és abból valami kiállítási formát összehozni, amiben ugye ezeket megőriznénk, és valahol egy helyre kitennénk lecsiszolt állapotban. Tehát ezt is el kellene kezdeni, ez is egy terv. Aztán a geresdlaki gőzgombóc túrát terveztem be, erre egy busszal lemennénk. Igazság szerint én ezt vissza szeretném hozni és vissza szeretném élesztetni. De ahhoz, hogy ezt megismerjék, azok a fiatalok, meg akik most már itt vannak, azok hosszú évek óta nem voltak benne. A 900 fős településen, ott gyakorlatilag gőzgombóc főzőverseny van, különféle csapatok állnak ki és vannak a környék településeiről. És akkor ezek kiállnak és főznek gőzgombócot. Ezt a gőzgombócot menet közben mindenki megkóstolhatja, akik belépnek a rendezvény területére, de a rendezvény az belépős. Tehát a 14 év alatti gyerekek ingyenesek, a felnőtteknek még be kell lépni, és ebből a pénzből tudják megfinanszírozni aztán a zenekarokat, a föllépőket, és még nyereséget is szoktattak. Nekünk mindenféleképpen változtatnunk kell, mert az a módszer, hogy hatvan asszony nekiállt a férjével, mert ez már nem fog menni, mert már sajnos ők is megöregedtek, idősebbek lettek. Annak örülünk, ha megtanítyják azokat, akik idejöttek lakni, ha persze van rá érdeklődés. És még egy összeg van itt, a Nyugdíjas Klubot szeretnénk 100 ezer forinttal támogatni, de ennek is az a célja, hogy ők megtanítsák, segítsenek hagyományörző receptekkel az itt lévő itt lakókat idevonzani. Mi megvesszük az alapanyagot, ebből ugye kell zenekart is valamilyen szinten ki tudunk hozni. Tehát egy olyan programot, aminek a célja az az volna, hogy ott legyen mindenki mellett két tanuló, aki majd megtanulja, és egy év múlva, ha csinálnánk egy ilyen rendezvényt, akkor a versenyen már indulhatna. Hát ez is egy ilyen egymillió-háromszázezer forintos történet lenne, tehát azért ez sem kevés, és hát így az 1 millió 361 ezer a pályázat, azt arra kell elköltenünk. A 2 millió 869 ezerből, amit most én elmondtam első félév, második félév, és ezek a tervek, ezek együtt 2 millió 278 ezer forint és maradna 590 ezer forint tartalékunk. Amiből a következő évben már tudnánk további programokat támogatni, vagy a parkra fordítjuk, mert a parknál nem akarunk mi megállni a mesterségek fájánál meg a térképnél, hanem szeretnénk egy hajócskát oda kitenni, azt a hajó makettet, amivel ugye lejöttek a svábok, és azt úgy berendezni, hogy azon belül falutörténet legyen, vagy a falu hírességei, legjobb sportolói, legjobb

művészei, akik itt nőttek fel. Tehát egy ilyen értékálló valamit szeretnénk összehozni. Esetleg egy olyan fotót, ahol Zebegényben, használatos sváb ruhában, édesapa, édesanya és a két kisgyerek egy ilyen tábla formában a ruha rajta lenne, de az arca ki lenne vágva egy ilyen fotópont, és akkor ott lehetne fényképet készíteni.

Hát én körülbelül ezzel készültem föl, és ezzel szerettem volna ma tájékoztatni az érdeklődőket. Ha bárkinek bármilyen kérdése van, mondja, és akkor igyekszünk rá válaszolni.

3. Közmeghallgatás

Walcz Andrásné lakos: Én most úgy is vagyok itt, mint a bolhapiacnak a szervezője. A közösségünk kérdezi, hogy milyen garancia van arra, hogy minden hónapban egyszer megtarthassuk egy bolhapiacot, ha megépül ez a park?

Faludi Károly elnök: Tulajdonképpen az nem változna. Ugyanúgy részt vehettek rajta, ugyanúgy meg kell őrizni a rendet, még ha jöttök társadalmi munkázni, vagy locsolni. Ez egy nyílt dolog lesz, ez nem lesz lezárva, hogy ide csak német nemzetiségű jöhet. Az időt kell egyeztetni, nehogy a programok üssék egymást. Itt a területen nem nagyrendezvények lesznek, tehát egy ilyen kisebb rendezvényről van szó. A nagy rendezvényeknek még én sem tudom, hogy hogy lesz a helyszíne. Ha megmarad itt a hivatal és a posta között, akkor szerintem az egy jó hely lehetne, de Isten igazából valamit ki kellene jelölni a faluban, hogyha ilyeneket akarunk csinálni, mert ez az első fő kérdés, hogy hol. Ugye? Aztán jöjjön a mikor mit, meg a kivel, meg a hogyan. Tehát az első, ahol. Úgyhogy ezekre majd a képviselő-testületnek választ kell adni, meg meg kell tudni oldani, hogy ugye ezeket meg tudjuk csinálni, mert ugye ebből mindig számos probléma adódott, amikor a főtérre kimentünk, aztán ugye közlekedésben nyitott, amott problémák voltak. De ott is meg lehet tartani, tehát végső soron ugyanúgy, ahogy volt, csak akkor ugye megfelelő forgalomkorlátozásokkal, meg forgalmi terelésekkel kell megoldani.

Én nem hiszem, mert akkor sem volt akadálya, amikor 3-4 ezer ember itt tolongott a Tökfesztiválon, vagy a Gözgombóc fesztiválon, meg lehetett oldani. Egy van, ami engem inkább bánt, hogyha ideérkezik nyolcvan autó, akkor az egész falu föl van háborodva, hogy mit keres itt ennyi autó. Hát én megmondom őszintén, abban az 1200 fős faluban heti tízezer ember jön, az önkormányzatnak 2 ezer parkolója van, és harcolnak azért, hogy azok az emberek, akik odajönnek, ott költsék el a pénzüket, mert annak az adója bemegy az önkormányzathoz. És csak azokat segítik, akik helyi vállalkozások, és a teljes adójukat odafizetik.

És ez is egy nagyon fontos dolog volna a faluban, hogy azért nem azzal kéne foglalkozni, hogy a hülyeségeket terjeszteni az utcán, a neten, a Facebook, tehát ezek a legnagyobb métélyek, és a susmus, a háttér állandóan ez megy. Ebből nem tud kinőni Zebegény.

Faludiné Kmetty Éva képviselő: Én még azt szeretném tisztázni, hogy elhangzott, hogy a bolhapiac a Német Nemzetiségi Önkormányzatnak fizeti, a bérleti díját? Én nem szeretném, hogyha ez elterjedne. Nem fizet senkinek bérleti díjat. Mindegy ennek az a lényege, hogy ez a terület akkor is önkormányzati terület marad. Bárki bármilyen olyan tevékenységet folytat rajta, ami köteles arra, hogy bármit fizessen, akkor az önkormányzattal fog tárgyalni, nem a Német Nemzetiségi Önkormányzattal.

Bahil Emilné dr. jegyző: A képviselő-testületnek az egyik feltétele az volt, hogy ez a terület bárki által látogatható.

Faludi Károly elnök: Itt egy a lényeg, hogy legyen egy olyan hely, ahol be tudjuk egy kicsit mutatni a dolgainkat. És lehet ott könyveket árulni, majd receptfüzeteket bemutatni, ami van. Hát van egy csomó olyan dolgunk, amit be kéne mutatni. Van itt ez a helyi gyűjteménye az Áginak. Én már többször kértem őt, hogy valahogy meg kéne oldani, hogy legyen egy kis nyitva tartás, hogy szezonálisan bemutatni, tehát tavaszi, nyári kollekciók. A holmit elhelyeznék a dobozokba, a padlástérbe, vagy valahol, és akkor az iskolásokat megkérni, vagy talán nyugdíjasokat megkérni rá. És hát ugye, ha bejön valaki, kérünk 200 forintot, vagy nem tudom, mit lehet kérni, de legyen valami. Hát igen, majd meglátjuk, hogy mi lesz.

Hát én ehhez kérném a segítséget, meg a támogatást, meg azt, hogyha beszéltek bárkivel, hogy hát itt vannak elképzelések, meg vannak ötletek, de az úgy nem fog menni, hogy én azért szerettem volna ezt, megmondom őszintén, most, hogy nyáron legyen idő ezen gondolkodni, mert ezt ősszel, ha úgy hívom össze, akkor már ennek az évnek annyi. És ugye menet közben nyáron lehetett volna jönni ötletekkel. Én már bizonyítottam eleget az életben, úgyhogy ha van hozzá segítség, akkor borzasztó szívesen fogom csinálni. Ha nincs hozzá, akkor egy évet még el lehet itt evickélni.

Faludiné Kmetty Éva képviselő: Amit oda el tudunk képzelni, arról esetleg egy ilyen látványtervet lehetne készíteni. És ezt ki is tudnánk tenni akár a főtéren.

Faludi Károly elnök: Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak, a mai közmeghallgatást bezárom.

K.m.f.

Faludi Károly
elnök

Hegedűsné Bertényi Renáta
elnökhelyettes